

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2011. év január hó 05. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET:

Az ***életveszélyt okozó testi sértés büntette*** miatt ***vádlott*** ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 4.B.1029/2009/14. számú ítéletét ***megváltoztatja, a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztését mellőzi.***

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét.

A másodfokú eljárás során felmerült 4.150,- (négyezer-egyszázötven) forint bűnügyi költséget a vádlott viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Fővárosi Bíróság a 2009. december 9. napján kihirdetett 4.B.1029/2009/14. számú ítéletével a vádlottat testi sértés büntette (Btk.170.§.(1)(5) bekezdés I. fordulata) miatt 2 év börtönre és a Magyar Köztársaság területéről 3 évi kiutasításra ítélte.

A szabadságvesztés végrehajtását 5 év próbaidőre felfüggesztette.

Rendelkezett ítéletében az egyéb járulékos kérdésekről is, így az őrizetben töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész súlyosításáért, a vádlott és védője enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.32/2010/1. számú átiratában - és képviselője a nyilvános ülésen - az ügyészi fellebbezést fenntartotta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendszerűen lefolytatott bizonyítási eljárásban hibáktól, hiányosságoktól mentes tényállást állapított meg, ami a másodfokú eljárásban is irányadónak tekinthető. Indokolási kötelezettségét is megfelelően teljesítette.

Az irányadó tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és törvényes a cselekmény minősítése is.

Tévedett azonban a büntetés kiszabásakor, mert nem tulajdonított kellő jelentőséget annak a körülménynek, hogy a vádlott motiválatlanul követte el a tettet, és csak a szerencsés véletlennek volt köszönhető, hogy a sértettet sikerült olyan elsősegélyben részesíteni, amely a szakszerű orvosi ellátásig az életét megmentette.

Álláspontja szerint az alkalmazott joghátrány nincs összhangban a bűnösségi körülményekkel, a cselekmény társadalomra veszélyességével és a vádlott bűnösségének fokával. Ezért a fő-és mellékbüntetés súlyosítását tartotta indokoltnak.

Indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a büntetés súlyosítását, a főbüntetés felfüggesztésére utalás egyidejű mellőzésével.

A védő a nyilvános ülésen az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A büntetés kiszabása kapcsán osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, és a nagyszámú enyhítő körülményre hívta fel a figyelmet, a vádlott büntetlen előéletére, a beismerő vallomására, és arra a körülményre, hogy idős hozzátartozójáról gondoskodik.

Mindezek alapján álláspontja szerint a büntetési célok a szabadságvesztés végrehajtása nélkül is elérhetők.

A vádlott a nyilvános ülésen szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg.

Az ügyészi fellebbezés részben alapos.

A bejelentett kétirányú perorvoslatok alapján az ítélőtábla a Fővárosi Bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt, teljes terjedelmében felülbírált a Be.348.§.(1) bekezdése alapján.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok betartásával járt el. A vád tárgyává tett bűncselekmény elbírálása szempontjából releváns bizonyítékokat feltárta, azokat egyenként és összességükben is értékelte, mérlegelte.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mentes a Be.351.§.(2) bekezdésében felsorolt hibáktól, hiányosságoktól, így az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság eleget tett az indokolási kötelezettségének is. Számot adott arról is, hogy mely bizonyítékot miért fogadott el, és mely bizonyítékot miért nem tartott elfogadhatónak.

Törvényesen járt el, amikor a tényállást elsődlegesen a sértett és tanú1. ténytanú vallomásra, az ezeket alátámasztó igazságügyi orvosszakértői véleményre, a DNS vizsgálat eredményére és az egyéb okirati bizonyítékokra (helyszíni szemle jegyzőkönyv, helyszínvázlat, fényképfelvételek) alapította. A vádlott beismerő vallomásából - helyesen - csak azokat a tényeket fogadta el, amelyek más következetes vallomásokkal, illetve objektív bizonyítékokkal nem álltak ellentétben. Az elsőfokú bíróság által meghallgatott további tanúk már a cselekmény elkövetése után kapcsolódtak a történésekbe, az általuk előadott körülményeket a vádlott sem vitatta.

Ekként a másodfokú bíróság is bizonyítottanak látta a vádlott által elkövetett bűncselekményt.

Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és törvényes a cselekménynek az elkövetéskor hatályos büntető törvény szerinti minősítése is.

A jogi indokolás körében az elsőfokú bíróság részletesen foglalkozott a Legfelsőbb Bíróság 15. számú irányelvében felsorolt alanyi és tárgyi körülményekkel, és ezek gondos mérlegelése alapján helyesen állapította meg a testi sértés okozására irányuló egyenes szándékot, és azt is, hogy a vádlott az életveszély bekövetkezésének lehetőségébe belenyugodva cselekedett.

A büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság teljeskörűen felsorolta, de azokat nem a súlyuknak, nyomatékuknak megfelelően értékelte.

Osztotta a másodfokú bíróság azt az ügyészi álláspontot, hogy a vádlott motiválatlanul, garázda jelleggel követte el a cselekményt.

Különösen hangsúlyozottan kell értékelni azt, hogy pusztán a véletlen múlt - azon, hogy a helyszínen tartózkodott egy orvostanhallgató is, akinek közreműködésével gyors és szakszerű elsősegélyben tudták részesíteni a sértettet a mentők kiérkezéséig - hogy az okozott sérülés következtében a sértett a helyszínen nem vérzett el, és nem következett be a halála.

A vádlott beismerő vallomása csak kisebb nyomatékkal értékelhető, hiszen voltaképpen tettenérésről volt szó, a vádlottat a helyszínen azonnal elfogták, és az sem mellékes, hogy ott rögtön nem is ismerte el a felelősségét.

Ilyen körülmények között a vádlott javára szóló enyhítő körülmények kizárólag a büntetésnek a törvényi minimumban történő meghatározását alapozhatják meg, de nem értékelhetők olyan különös méltánylást érdemlő körülményekként, amelyek

alapján a cselekmény elkövetésekor hatályos Btk.89.§.(2) bekezdése alapján lehetőség lenne a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának próbaidőre felfüggesztésére.

Az elsőfokú bíróság által kiszabott tartamú, de végrehajtandó szabadságvesztés szükséges ahhoz, hogy a vádlottal szemben a büntetési célt, az egyéni és általános megelőzés követelményét elérje, és érvényre juttassa.

Ez a büntetés arányban áll az elkövetett cselekmény tárgyi súlyával, társadalomra veszélyességével, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességgel bűnösségének fokával és a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményekkel. A mellékbüntetés alkalmazása és mértékes is törvényes.

Sem a büntetés lényeges súlyosítására, sem pedig lényeges enyhítésére nem látott okot a másodfokú bíróság.

A vádlott a Btk.47.§.(2) bekezdés II. fordulata értelmében a büntetése legalább $\frac{3}{4}$ részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

Az elsőfokú bíróság a hatályos jogszabályoknak megfelelően rendelkezett az egyéb járulékos kérdésekről, az őrizetben töltött idő beszámításáról, a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről is.

Ezért az ítélet tábla a Fővárosi Bíróság 4.B.1029/2009/14. számú ítéletét a Be.372.§.(2) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztését mellőzte, míg az ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§.(1) bekezdése alapján helyben hagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére a Be.381.§.(1) bekezdése szerint a vádlottat kötelezte, mivel fellebbezése nem vezetett eredményre.

Budapest, 2011. év január hó 05. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Magócsi István sk.
előadó bíró
bíró

Zólyominé Dr. Törő Erzsébet sk.

A Fővárosi Bíróság 4.B.1029/2009/14. számú ítélete a Fővárosi Ítélet tábla 5.Bf.23/2010/7. számú ítéletében írt változtatással 2011. év január hó 5. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2011. év január hó 5. napján

Máziné Dr. Szepesi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Pécsi Orsolya
bíróági ügyintéző